

LINKS STIJN DEJAGERE, BESTUURDER BIJ RITSENFABRIKANT KROKO (R.), MET ZIJN PARTNER, KUNSTENAAR MICHAËL AERTS.

RECHTS DE SCULPTUUR VAN INMA FEMENIA, MET ALUMINIUM PLATEN EN ELASTIEKEN, BLAAST LEVEN IN EEN DONKER KANTOOR ZONDER DAGLICHT.

Zit kunst in je ondernemersbloed?

STIJN DEJAGERE: ‘Mijn grootvader richtte in 1961 de ritsenfabriek Kroko in Kortrijk op, mijn ouders zetten het bedrijf voort. Ik ben de eerste generatie die ook hedendaagse kunst integreert in de kantoren én de productiehal. Thuis ben ik opgegroeid met klassieke kunst en antiek, maar in 2009 raakte ik geïnteresseerd in hedendaagse kunst, dankzij de groepstentoonstelling ‘Fading’ in het Museum van Elsene. Sindsdien bouw ik, samen met mijn man Michaël Aerts, aan een privéverzameling. Eerst kocht ik kunst om de bedrijfsgebouwen mee te verfraaien, nu is dat niet meer de focus. Een werk moet nu vooral in onze collectie passen. Aan mijn moeder (*Hilde Deplancke-Dejagere, die medebestuurder is van Kroko en zelf ook verzamelt, nvdr.*) vraag ik goedkeuring over de nieuwe kunstwerken in het bedrijf. Waar we die aankopen precies hangen – thuis of op kantoor – is secundair. Ze vinden wel hun plek.’

Is kunst hier in het bedrijf een gespreks-onderwerp? ‘Klanten die hier komen, merken vaak spontaan op dat hier overal kunst te zien is. Tot op het toilet, waar een neonwerk van Liliane Vertessen hangt. Choqueren willen we niet met de collectie: de rode draad is minimalisme en abstractie. Als marketinginstrument zetten we kunst niet in. Dat is ook niet nodig: onze ritsen verkopen we toch alleen business-to-business. Ons product moeten we niet sexy maken, maar kunst geeft het bedrijf wel wat kleur. De twee lopen bij ons in elkaar over. Werk is werk, kunst is voor thuis: zo werkt het bij ons niet.’

Kiest het personeel mee welk werk waar hangt? ‘Het is niet dat ik dat niet zou willen, maar we kregen nog nooit de vraag. Iemand

ART WORKS

TEKST: THIJS DEMEULEMEESTER

FOTO'S: WOUTER MAECKELBERGHE

‘Uiteraard hangt in mijn kantoor ook een groot werk van mijn man, Michaël Aerts.’

van het lab klaagde ooit dat er daar nog niks hing, terwijl er in de kantoren wél al veel werken te zien waren. Zelfs in het atelier hebben we er intussen acht geïntegreerd. Vooral dan kunst die tegen een stootje of tegen stof kan, zoals een Joris Van de Moortel, Stijn Ank of Willem Boel. Toen ik een van Willems sculpturen met traag opgedroogde epoxylak zag, wist ik meteen: ik wil er zo een in onze lakkerij.’

Is de plek van de kunstwerken altijd zo strategisch gekozen?
‘Er is zeker over nagedacht. De dynamische sculptuur van Inma Femenia – aluminium platen die tussen elastieken zweven – tillen een ietwat saai kantoor zonder daglicht helemaal op. In de kantoren van de aankoopafdeling passen boven de klassieke ringmappenkasten mooi de ‘zakelijke’ werken van Thomas Schütte. De referer is in Mondriaan-kleuren ingericht, en daar past het werk van Atelier Pica Pica perfect. De delicate assemblage met oude auto- en tractorramen van Anneke Eussen hangt veilig hoog in de traphal, naast werk van Dirk Braeckman.’

Hangen je favorieten dan in je eigen kantoor? ‘Het stillevan van CristofYvoré is inderdaad een van mijn lievelingswerken uit de collectie. Die zachtheid, die Morandi-kleuren: ik ben er helemaal gek op. Uiteraard hangt in mijn kantoor ook een groot werk van mijn man, Michaël Aerts. En aan mijn werktafel kijk ik naar een schilderij van Koen van den Broek. Het hing ook op zijn solo ‘Crack’ in het S.M.A.K. in Gent. Het werk is lang uitgeleend geweest voor tentoonstellingen in het buitenland. We doen dat met plezier, maar een kale muur is toch maar niks.’

Hoe beslis je wat thuis of op kantoor hangt? ‘We hebben onze woning en aanpalend magazijn verbouwd tot een

privékunstruimte voor DA Collection. We verwelkomen er heel vaak bezoekers of groepen en bouwen er wisselende thematentoonstellingen met werken uit onze verzameling. We kunnen onmogelijk alles tonen, maar streven ernaar om zoveel mogelijk te laten zien. Daarom lenen we ook graag uit aan musea. Zo zien we onze werken ook eens in nieuwe publicaties en in frisse combinaties die we zelf niet zouden bedenken. Voor onze eigen expo’s brengen we geregeld werken uit de bedrijfsgebouwen naar onze privékunstruimte. Kroko is in die zin soms de bufferzone voor de expo’s bij ons thuis. Als een werk niet op onze tentoonstelling hangt, is het toch beter dat het naar hier komt dan dat het in de stock verdwijnt.’

Hebben jullie museale ambitie met de expo’s of de collectie?
‘We zijn geen museum, dus we kunnen hoogstpersoonlijke keuzes maken met de collectie of de tentoonstellingen. We hebben onze handen vrij. We verzamelen vooral kunstenaars van onze generatie, maar zoeken wel naar raakvlakken met andere werken uit de verzameling. Op onze houtskooltekening van Rinus Van de Velde zien we hem een werk van Permeke natekenen. We kochten ook een mooi landschap van Permeke uit 1917, de periode dat hij naar Engeland was gevlucht. Nils Verkaerens hedendaagse landschappen confronteren we thuis met een 17de-eeuws landschap van Peeter Snayers. Zo tonen we graag de historische onderbouw van die hedendaagse kunstenaars.’

Zet je kunstenaars aan het werk met producten van Kroko? ‘Hier bij Kroko hangen niet toevallig veel kunstwerken waarin metaal of zelfs ritsen zijn verwerkt. Onlangs waren we op atelierbezoek bij Willy De Sauter, van wie we speciaal een monumentaal werk in metaal kozen in plaats van zijn bekendere werken op paneel. Van Renato Nicolodi kochten we een wandsculptuur in metaal. Franck Scurti maakte in opdracht van ons een werk met ritsen dat een wolk met DNA-strengen voorstelt. Koen Wastijn en Johan Deschuymer goten onze ritsen in kunststof kubussen. We kopen zeker niet uitsluitend kunst die gelinkt is aan ons bedrijf. Dat zou de collectie veel te anekdotisch maken. Soms geven we wel restproducten – bijvoorbeeld polyester linten die uit de collectie gaan – gratis aan kunstenaars. Bram van Breda, Ria Bosman en Vadim Vosters hebben er al mee geëxperimenteerd. Niet dat we die resulterende werken dan per definitie aan de collectie toevoegen, hoor. We kunnen niet alles kopen.’ **DA COLLECTION.BE**

BOVEN RINUS VAN DE VELDE MET EEN WERK OVER PERMEKE NAAST EEN GELIG LANDSCHAP VAN PERMEKE. DA COLLECTION ZOEKT GRAAG HISTORISCHE VERBANDEN. **ONDER** EEN WERK VAN JORIS VAN DE MOORTEEL IN DE PRODUCTIEHAL.

LINKS IN DE AANKOOPAFDELING RIJMEN DE RINGMAPPEN MOOI MET DE KUNST VAN THOMAS SCHÜTTE.

1. DE REFTER IN MONDRIAAN-KLEUREN KRIJGT EXTRA KRACHT DOOR HET WERK VAN ATELIER PICA PICA - KUNST BIJ DE LUNCH.

2. IN DE GANG ZIJN ONDER MEER DEZE GILBERT & GEORGE EN THIERRY DE CORDIER TE ZIEN.

3. RENATO NICOLODI IN DE GANG: METAAL ALS REFERENTIE AAN DE RITSENBUSINESS.

4. EEN SCULPTUUR VAN STIJN ANK IN DE VERGADERZAAL.

01

03

02

04

